

**MOJE METAFORY –
MÓJ ŚWIAT**

**KATARZYNA
SOBAŃSKA**

SCENARIUSZ LEKCJI

**Program nauczania języka angielskiego jako języka obcego drugiego kontynuowanego
w 4-letnim liceum lub 5-letnim technikum**

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Moje metafory – mój świat

Klasa:

2 lub 3 liceum i technikum **czas trwania:** 2 godziny lekcyjne – 2 x 45 minut

Cele ucznia:

- wie, czym jest metafora;
- tworzy prostą, krótką wypowiedź ustną i pisemną z podaniem argumentów;
- łączy werbalne i niewerbalne środki przekazu.

Metody i techniki:

metafora, kolaż, prezentacja publiczna

Formy pracy:

praca z całą klasą, w grupach, indywidualna

Środki dydaktyczne:

zdjęcia, fragmenty gazet, kolorowe kartki, grube flamastry, program graficzny, komputer, rzutnik multimedialny

Opis przebiegu lekcji

Czynności organizacyjne: powitanie, sprawdzenie obecności

Faza wstępna

Nauczyciel podaje cele lekcji w języku ucznia. Prosi uczniów o sprawdzenie w Internecie, czym jest metafora i przeczytanie tej informacji na głos. Następnie nauczyciel mówi, iż świat pełen jest takich przenośni stylistycznych i stanowią one pewien sposób naszego widzenia świata. Podaje kilka przykładów metafor. Prosi uczniów o ich przykłady.

Faza ćwiczeń

Nauczyciel dzieli uczniów w sposób przypadkowy na kilka grup. Każda grupa otrzymuje dwa przykłady metafor. Mogą to być na przykład tłumaczenia wyrażenia *rodzina to radość*, *sport to zdrowie* lub wybrane przez nauczyciela metafory z języka angielskiego. Zadaniem uczniów jest wybranie któregoś z początków zaproponowanych metafor i dokończenie go. Po chwili grupy prezentują swoje wypracowane zdania.

Nauczyciel informuje, że w następnym etapie zajęć to uczniowie decydują czy chcą pracować samodzielnie, czy w grupach trzyosobowych. Ich zadaniem jest wybrać jedną z przedstawionych przez nauczyciela na początku lekcji metafor, napisać kilka argumentów (nie mniej niż pięć, nie więcej niż dziesięć) i opracować plakat lub

prezentację, którą przedstawią pod koniec kolejnej lekcji. Uczniowie mają również do wyboru sposób przedstawienia swojego produktu finałowego: na brystolach lub poprzez prezentację multimedialną. Nauczyciel rozdaje materiały papierowe potrzebne do opracowania plakatu.

Nauczyciel nie ingeruje w podział na grupy. Jeśli w klasie znajduje się uczeń o stylu lękowo-unikającym, jest wskazane, aby nauczyciel nie naciskał na konieczność pracy w jakiegokolwiek grupie. Podkreśla jednakże, iż oczekuje prezentacji pracy na kolejnej lekcji.

Uczniowie pracują przez godzinę w zespołach lub samodzielnie. Nauczyciel monitoruje ich działania, sprawdza ewentualne błędy. Rozmawiając z uczniem o stylu lękowo-unikającym, unika pytań bezpośrednich, a stosuje pośrednie. Oto przykłady takich zdań:

- Pytanie pośrednie, które jest poprawne: *To ciekawy pomysł. Zastanawiam się...*
- Pytanie bezpośrednie, które jest niepoprawne: *Bardzo podoba mi się ten pomysł. Może dodałbyś informację na temat...?*

Po upływie odpowiedniego czasu uczniowie prezentują na forum wypracowane rezultaty.

Faza podsumowań

Nauczyciel dziękuje wszystkim uczniom za ich prezentacje. Odnosi się do celów zajęć, jakie zostały przedstawione na początku pierwszej lekcji. Pyta, czy według uczniów zostały one osiągnięte. Proponuje, aby wypracowane materiały zostały umieszczone w sali. Pyta oczywiście, czy ktoś sobie tego nie życzy. Wystawia ocenę za pracę projektową, biorąc pod uwagę informacje o zakresie działań poszczególnych członków grupy oraz wcześniej omówione kryteria projektu, w tym wynikające z dostosowań dla SPE.

Komentarz metodyczny

Metody pracy przystosowano do pracy z uczniami zagrożonymi niedostosowaniem społecznym, szczególnie o stylu przywiązania lękowo-unikającym, oraz z zespołem ADHD. Oceniając tych uczniów, nauczyciel powinien wskazywać nawet minimalne sukcesy związane z ich zachowaniem, typu *Brawo dałeś radę! Pięknie dziś pracowałeś/pracowałaś. Byłeś/byłaś dziś bardzo długo skupiony/skupiona*. Jeśli w klasie znajdują się uczniowie z wadą słuchu, nauczyciel powinien zadbać, aby siedzieli oni w kole tak, aby można było obserwować twarze i ręce osób wypowiadających się. Istotne jest także, aby odpowiednio oświetlić

salę światłem górnym i bocznym – pomaga to w odczytywaniu słów z ruchu warg. W ramach uniwersalnego projektowania przestrzeni edukacyjnej dla osób z wadą słuchu montuje się też w klasie pętlę indukcyjną, która umożliwia odbiór bodźców bez szumów (Domagała-Zysik, 2015: 11).